

Ažuolas apie Antaną Smetoną

Vieną saulėtą vasaros dieną vaikščiojau po ažuolyną Jono Basanavičiaus gimtinėje, Staiga pakilo vėjas, apsiniaukė dangus ir trenkė perkūnas. Taip stipriai ir netoli manęs, kad net žemė sudundėjo po mano kojom. Aš pajutau, kad girdžiu ne medžių ošimą, o suprantu jų kalbą.

Štai ką paporino Basanavičynės ažuolas. Taip mes, suvalkiečiai, kartais vadinam rašytojo gimtinę. Papasakojo Antano Smetonos istoriją. Ji buvo tokia. Seniai seniai, daugiau kaip prieš 80 metų Antanas Smetona buvo pirmasis Lietuvos prezidentas. Jis, išsigandęs rusų, pradėjo pakuotis daiktus iš sostinės. Smetona labai ilgai keliavo, beveik per visą Lietuvą iki mažo Kybartų miestelio. Kai atvyko į Kybartus, Antanas Smetona apsistojo dabartinėje „Rasos“ mokykloje. Pernakvojo. Kitą rytą prezidentas norėjo pereiti Lieponos upę, bet niekur nebuvo tiltelio. Įvyko stebuklas - vienas kybartietis numetė jam duris per upelį ir padarė takelį.

Ažuolas pasakojo toliau. Pasak jo, kitą dieną iš ryto prezidentas laimingai perbrido Lieponos upę. Tada teko Smetonai perplaukti Atlanto vandenyną. Paskui Antanas Smetona gyveno Amerikoje. Po kelių metų jo namas sudegė. Visi GALVOJA, KAD TAI RUSAI PADEGĖ, BET NIEKAS NEŽINO. Galima manyti, kad Antanas paaukojo savo gyvybę Lietuvai.

Štai, ką sužinojau iš ažuolo...

O Kybartuose dabar yra prezidento Smetonos prisiminimo ženklas prie takelio, kuris veda į tą pačią upės vietą, kurią perbrido Antanas Smetona. Tai yra įdomi, graži vieta. Kviečiu ir tave aplankyti. O aš jau ten buvau, viską savo akim mačiau. Teka ten ne kraujo, ne pieno, o paprasta Lieponos upė.

Lietuva, nepaisant visko, džiaugiasi Nepriklausomybe. Dar didesnis stebuklas yra, kaip ji iškovojo Nepriklausomybę - be ginklų, be šautuvų, dainuodama.

Viltė Aušūraitė,
Vilkaviškio r., Kybartų „Saulės“ progimnazijos
3b klasės mokinė
Mokyt. Inga Vaitkevičienė